

Poslijepodnevni rad odvijao se po grupama od 2 odn. 3 sudionika. Na osnovu dopodnevni saznanja svaka je grupa imala zadatak glazbeno oblikovati jednog euharistijsko slavlje, vodeći računa o mogućnostima konkretne liturgijske zajednice, o zahtjevima liturgijskog vremena, o naravi pojedinog dijela slavlja, te o repertoaru koji nudi nova liturgijska pjesmarica *Pjevajte Gospodu pjesmu novu*. Radilo se uistinu ozbiljno, praktično i plodno. Svaka je grupa u plenumu predstavljala svoj model, te čula mišljenja i opaske predavača kao i drugih nazočnih.

Evo jednog takvog modela za glazbeno oblikovanje euharistijskog slavlja prosječne liturgijske zajednice uz aktivno sudjelovanje grupe pjevača, solista, cijelog puka te samog organiste:

3. nedjelja u vrijeme »kroz godinu« C:

Ulazna pjesma: Pjevajte Gospodu pjesmu novu; br. 82., — pjevači, puk i solisti.

Gospodine: — M. Leščan — pjevači i puk naizmjenično.

Slava: — I. Peran, »Slavite Mariju« — svi.

Pripj. psalam: Riječi tvoje Gospodine duh su i život, (ps 19), br. 91., — solisti i svi.

Aleluja: — br. 133 + vlastiti stih iz Lekcionara — solista i svi.

Prikazna: — Jedan kruh, br. 231., — pjevači.

Svet: — I. Peran, »Slavite Mariju« — svi.

Tajna vjere: — Tvoju smrt br. 19., — svi.

Jaganjče Božji: — M. Leščan — pjevači i puk naizmjenično.

Pričesna pjesma: — Kušajte i vidite (ps. 34), br. 101., — solisti i svi.

Zahvala iza pričesti: — Krist nas je sobom hranio, br. 259 — svi.

Otpust vjernika: — Postludij — orgulje, harmonij. Sve ostale poklike tijekom slavlja izvodi cijela liturgijska zajednica.

Na oba susreta i u Sarajevu i u Banjaluci bilo je očito koliko je bila sretna zamisao organizatora da se, uz postojeći svakogodišnji već afirmirani tečaj za orguljaše u Zagrebu, priređuju i ovakvi pokrajinski susreti voditelja crkvenog pjevanja na kojima sudjeluju i oni kojima je — radi pastoralnih obaveza — nemoguće doći u Zagreb. — Radnom atmosferom ispunjeno vrijeme pokazalo se na oba mjesta prekratim, tako da se na kraju glasno razmišljalo o mogućnostima da se slijedeći susret predvidi na 2 dana. Koncelebriranim misama u katedralama Sarajeva i Banjaluke koje su predvodili biskup dr. T. Jablanović i tajnik biskupije vlč. Vlado Lukenda zahvalili smo Bogu za darovani dan i sve bogatstvo novog saznanja za naše još radosnije služenje Gospodinu u njegovoj Crkvi.

S. Julijana DJAKOVIĆ, s. Cecilija MILAKOVIĆ

BANJALUKA: NEZABORAVNO VEČER SAKRALNE GLAZBE U KATEDRALI SV. BONAVENTURE

Na veliku i neskrivenu radost vjernika iz svih župa banjalučke biskupije, kao i na vidno zadovoljstvo i oduševljenje vrlo uglednih gostiju, održan je u Banjaluci 15. 7. 1984. dijecezanski Euharistijski kongres. Zahvaljujući velikom zalaganju grupe mladih svećenika, priprava za kongres daljnja i bliža, kao i samo kongresno slavlje bili su na zavidnoj visini. U neposrednoj pripravi kao i u samom kongresnom slavlju posebno su se istakli pjevači katedralnog zbora, kojeg vodi dvije zadnje godine s. Cecilija Milković iz Družbe Klanjateljica Krvi Kristove. Prve večeri, sadržajem i posje-

tom bogate trodnevne pred Kongres, održao je katedralni zbor, pojačan sestrama Klanjateljicama Krvi Kristove iz Budžaka, Bos. Aleksandrovca i N. Topole, te ss. milosrdnicama iz Banjaluke, veoma uspješni koncert u obliku glazbe i riječi. Na programu su imali ova glazbena djela:

L. v. Beethoven — *Nebesa slave*

A. Dvořak — *Pjevajte Gospodu* (solo)

J. Hayden — *O Bože nisam vrijedan*

A. Dvořak — *Gospod Bog je pastir moj* (solo)

J. Vrhovski — *Zasjenjuje te* (3-gl. ženski)

W. A. Mozart — *Ave verum corpus*

L. Kozinović — *Velik je Gospodin*

J. Haas — *Aleluja* (solo i zbor)

A. Klobučar — *Zdravo Djevo čista* (3-gl. ženski)

I. pl. Zajc — *Ave Maria*

T. Fosić — *Divan si Gospodine*

B. Marcello — *Nebesa silna pjevaju*

Dirigirala je s. Cecilija, za harmonijem je bila s. Damjana Kovačević, a solisti su bili Romano Tripalo, student medicine i Jelena Marušić, maturantica. Prisutni su bili uistinu oduševljeni uvježbanošću zbora, sigurnošću u nastupu i školovanim glasovima solista. Starijim Banjalučanima se moglo vidjeti u očima suze radosnice, jer su nakon 40-ak godina — prema vlastitim iskazima — ponovno doživjeli od svojih sugrađana, u svojoj katedrali, nezaboravne religiozno-estetske trenutke. Zahvalnost za to pripada svim pjevačima, u prvom redu neumornoj s. Ceciliji, koja ih je okupila i s njima znalački radi. — Sam katedralni zbor za sada broji 28 stalnih pjevača, uglavnom studenata i mladih radnika. Redovito sudjeluje u bogoslužju katedrale i to isključivo na način i u ulozi kako mu je namjenjuju saborski i posaborski liturgijski dokumenti. Može zvučati neskromno, ali je istina, da bi zbor banjalučke katedrale u tom pogledu mogao služiti za uzor zborovima naših liturgijskih zajednica. Nastave li ovako i u buduću, u što ne treba sumnjati, uistinu će uveličavati slavu Gospodnju i biti na radost svojih bližnjih. Poželimo im to od srca.

M.

POLJIČKA PUČKA MISA MO. BORISA PAPAN-DUPULA

Na dan proslave poljičkog zaštitnika Sv. Jurja, 29. 4. 1984. prvi put je na Gracu izvedena *Poljička pučka misa u čast Sv. Bogdana Leopolda Mandića*, autora maestra Borisa Papandopula u izvođenju zagrebačkog zbora »Collegium pro musica sacra«, pod vodstvom s. Imakulate Malinke i orguljašice Ljerke Očić-Turkulin. Na izvornom višestoljetnom vrelu poljičkoga narodnog melosa i drevnoga poljičkog glagoljaškoga pjevanja, maestro Boris Papandopulo saznao je samosvojnu, polifonu muzičku građevinu, plemenite ljepote i korjenite dubine. Osebniji glazbeni izričaj *Poljičke pučke mise* plod je autorova nadahnuća u susretu s prirodnim i kulturnopovijesnim vrednotama Poljica. Iz umjetnikova govora održana u Gatima, nakon premijerne izvedbe mise, saznajemo pojedinosti o stvaranju i namjeni ovoga značajnog djela.

Tom prilikom maestro Boris Papandopulo je kazao: »Što se tiče moje mise, ja sam o njoj don Juri govorio. Interesantno, mi smo se sastali prije dva, tri mjeseca, dogovorili sve, i eto, misa je nastala, misa je izvedena ...

Mislim da sam donekle pogodilo ovaj ugođaj, tj. karakteristiku ovih vaših Poljica, i ako je to uspjelo, ako ste to vi primili, ako je to možda i narod primio, za narod je možda ipak još malo prekomplificirano, onda sam uspio, onda sam nešto lijepoga napravio što će ostati i poslije mene i za buduća pokoljenja.